

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף צ"ה ע"ב

פרשת אמור

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

קְשׁוּרָא קְדִישָׁא. בְּתַר דְּאַתְגָּזְרוּ, עָאֵלוּ בָּהּ, עַד דְּאַתְפָּרְעוּ, וְאַתְגַּלְיָא רְשִׁימָא דְלִהוֹן, וּכְדִין יְהִיב לִהוֹן קְשׁוּרָא, בְּאַתְרַּת עֲלָאָה, בְּקְשׁוּרָא דְמִהִימְנוּתָא, בְּאַתְרַּת דְּכְתִיב, (שְׁמוֹת טז) הַנְּגִי מִמָּטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, מִן הַשָּׁמַיִם דִּי יִקָּא, וְהָא אוֹקְמוּהָ.

תרגום לעברית

וּבְאַרְבַּעָה (ובחמשה) עָשָׂר, הָרִי נֶאֱמַר, שְׁהָרִי אֵז מִבְטָלִים חֲמִיץ וּשְׂאֹר, וְהִתְעַלּוּ יִשְׂרָאֵל מִרְשׁוֹת הָאֲחֵרֶת, וְנִעְקְרוּ מִמֶּנָּה וְנִנְאָחֲזוּ בְּמִצָּה, הַקָּשֶׁר הַקָּדוֹשׁ. אַחֲרַיִם שְׁנֵמוּלוּ נִכְנָסוּ בָּהּ, עַד שְׁנִפְרְעוּ וְהִתְגַּלָּה הָרָשָׁם שְׁלֵהֶם, וְאֵז נָתַן לָהֶם קָשֶׁר בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן, בְּקָשֶׁר שֶׁל הָאֱמוּנָה, בְּמָקוֹם שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת טז) הַנְּגִי מִמָּטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, מִן הַשָּׁמַיִם דִּי יִקָּא, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, בְּאַרְבֵּיסֶר (נ"א בחמיסר) בְּשַׁעֲתָא דְזוּוּגָא דְסִיְהָרָא אֲשֶׁתְּכַח בְּשִׁלְיָמוֹ עִם שְׁמִשָּׁא, וּכְתָרִין תַּתְּאִין לָא מִשְׁתַּכְחִין כָּל כּוּר בְּעֵלְמָא, דְּהָא בְּחִדְתוּתֵי דְסִיְהָרָא, זִינִין בִּישִׁין מִשְׁתַּכְחִין, וּמִתְעָרִי לְאַתְפִּשְׁטָא בְּעֵלְמָא. וּבְשַׁעֲתָא דְזוּוּגָא דְסִיְהָרָא אֲשֶׁתְּכַח בְּנִהִירוֹ

דִּשְׁמָשָׁא בְּשָׁלִימוֹ, מִתְכַּנְשִׁי כְּלָהּ לְאַתֵּר חֵד, וְקִדּוּשֵׁי מֶלֶכָּא אֲתַעְרוּ. כְּדִין כְּתִיב (שְׁמוֹת יב) לַיֵּל שְׁמוֹרִים הוּא לַיֵּי, דְּהָא זְוּגָא קִדִּישָׁא אֲשֶׁתִּכַּח, וְהוּא שְׁמוֹרִים בְּכָלָא.

תרגום לעברית

בֹּא רָאָה, בְּאַרְבָּעָה (בַּחֲמִשָּׁה) עָשָׂר, בְּשַׁעָה שְׁזוּוג הִלְכְּנָה נִמְצָא בְּשָׁלְמוֹת עִם הַשֶּׁמֶשׁ, וְהַכְּתָרִים הַתַּחְתּוֹנִים לֹא נִמְצָאִים כָּל כֹּךְ בְּעוֹלָם, שְׁהָרִי בְּחִדּוּשׁ הִלְכְּנָה נִמְצָאִים מִיָּנִים רָעִים, וּמִתַּעוּרָרִים לְהִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם. וּבְשַׁעָה שְׁזוּוג שֶׁל הִלְכְּנָה נִמְצָא בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּשָׁלְמוֹת, כָּלָם מִתְכַּנְסִים לְמָקוֹם אֶחָד, וְהַקְדָּשׁוֹת שֶׁל הַמֶּלֶךְ מִתַּעוּרָרוֹת. אַז כְּתוּב, (שִׁם יב) לַיֵּל שְׁמוֹרִים הוּא לַה', שְׁהָרִי הַזְּוּוג הַקְדּוּשׁ נִמְצָא, וְהוּא שְׁמוֹרִים בְּכָל.

טקסט הזהור

רַבִּי אַחָא אָמַר, בְּגִין כֹּךְ תִּקּוּנָא דְּכָלָא (נ"א דְּכָלָה) בְּהָהוּא יוֹמָא, וּבְלֵילִיא אֲשֶׁתִּכַּח יִשׁוּבָא דְּבֵיתָא, וְוִי לְאִינוֹן דְּלָאוּ מִבְּנֵי בֵּיתָא נִינְהוּ, כִּד אֲתָאן לְאַזְדוּגָא אוּרִייתָא (ס"א אַרְיוּוֹתָא) כְּחֻדָּא, וְוִי לְאִינוֹן דְּלָא אֲשֶׁתִּמּוֹדְעֵן גְּבִייהוּ. בְּגִין כֹּךְ יִשְׂרָאֵל קִדִּישִׁין מִתְקַנְיִן לֹון בֵּיתָא, כָּל הָהוּא יוֹמָא, וְעַל יְדִייהוּ, עֵיילִי מֵאֵן דְּעֵיילִי, וְאִינוֹן חֻדָּאן וְזִמְרָן תְּרוּוֹיִיהוּ זְכָאִין אִינוֹן יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֵתִי.

תרגום לעברית

רַבִּי אַחָא אָמַר, מִשּׁוּם כֹּךְ תִּקּוּן שֶׁל הַכָּל (שֶׁל הַכָּלָה) הוּא בְּאוֹתוֹ יוֹם, וּבְלֵילָה נִמְצָא הַיִּשּׁוּב שֶׁל הַבֵּית. אוּי לְאוֹתָם שְׂאִינָם מִבְּנֵי הַבֵּית, כְּשֶׁבָּאִים לְהַזְדוּג הַתּוֹרָה (הַאֲרִיּוֹת) יַחַד. אוּי לְאוֹתָם שֶׁלֹא נוֹדְעִים אֶצְלָם. מִשּׁוּם כֹּךְ יִשְׂרָאֵל הַקְדּוּשִׁים מִתְקַנְיִם לָהֶם הַבֵּית כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְעַל יָדָם נִכְנָסִים מִי שְׁנִכְנָסִים, וְהֵם שְׂמֵחִים וּמְזֻמְרִים שְׂנִיָּהֶם. אֲשֶׁרִיָּהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אמר רבי יוסי למה לן לאטרקא כולי האי, קרא שלים הוא, דהא בהאי ליליא, זווגא עלאה קדישא אתער ואשתכח, הדא הוא דכתיב, (שמות יב) הוא הלילה הזה ליי' שמורים, מאי שמורים. תרי, זווגא דסיהרא בשמשא. לכל בני ישראל לדורתם, דהא מכאן ולהלאה, אתאחדו ואתקשרו בקשורא דשמא קדישא, ונפקו מרשותא אחרא. בגיני כך בארבעה עשר, מתקני גרמייהו, ומבערי חמץ מביניהו, ועיילי ברשותא קדישא, וכדין מתעטרי חתן וכלה, בעטרוי דאימא עלאה, ובכי בר נש לאחזאה גרמיה דאיהו בר חורין.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, למה לנו להטריח כל זה, מקרא שלם הוא, שהרי בלילה הזה הזווג העליון הקדוש מתעורר ונמצא. זהו שכתוב הוא הלילה הזה לה' שמורים. מה זה שמורים? שנים, הזווג של הלכנה עם השמש. לכל בני ישראל לדורתם, שהרי מכאן והלאה נתאחדו ונקשרו בקשר של השם הקדוש ויצאו מרשות אחרת. משום כך בארבעה עשר מתקנים את עצמם, ומבערים חמץ מביניהם ונכנסים לרשות הקדושה, ואז מתעטרים חתן וכלה בעטרות האם העליונה, וצריה אדם להראות את עצמו בן חורין.

טקסט הזוהר

אמר רבי יוסי, הני ארבע כסי דההוא ליליא אמאי. אמר רבי אבא, הא אוקמוה חברייא, לקביל ד' גאולות. אבל שפיר הוא בספרא דרב ייסא סבא, דקאמר הואיל וזווגא קדישא אשתכח בהאי ליליא בכל סטריז, וזווגא הוא בארבע קשרין, דאינון ד' דרגין, ולא מתפרשי דא מן דא, כד זווגא דא אשתכח, ואנן בחדוותא דלהון אתערנא,

בגין דהא זכינא בהו, דמאן דאחיד בדא, זכי בכלא. ועל דא אשתני ליליא דא מכל שאר לילון, ובעינן למעבד שמה בכלא, ולמחדי בהאי ליליא, בגין דחדוותא הוא לעילא ותתא.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, ארבע הכוסות הללו של אותו הלילה למה? אמר רבי אבא, הרי פרשוה החברים, כנגד ארבע גאלות. אבל יפה הוא בספרו של רב ייסא סבא, שאמר, הואיל והזיווג הקדוש נמצא בלילה הזה בכל הצדדים, והזיווג הוא בארבעה קשרים, שהם ארבע דרגות, ולא נפרדים זה מזה, כשהזיווג הזה נמצא, ואנו בשמחתם מתעוררים, משום שהרי זכינו בהם, שמי שאוחז בזה - זוכה בכל. ועל כן השתנה הלילה הזה מכל שאר הלילות, וצריכים לעשות שם בכל ולשמח בלילה הזה, משום ששמחה היא למעלה ולמטה.

טקסט הזהיר

ועוד אמר, דארבע אליו ארבע גאלות קרינן להו. מאי טעמא. בגין דהאי דרגא בתראה, גואל אתקרי, (בראשית מח) המלאך הגואל. ולא אקרי גואל, אלא על ידי דדרגא אחרא עלאה, (שמות קכ"ו, ר"ח ע"ב) דקיימא עלה ונהיר לה. ודא לא אפיק לה נהורא, אלא באלין תרין (ס"א באינון דרגין) דרגין דעליה. אשתכח, דד' אליו ארבע גאלות נינהו.

תרגום לעברית

ועוד אמר, שארבע אלו ארבע גאלות קוראים להם. מה הטעם? משום שהדרגה האחרונה הזו נקראת גואל, המלאך הגואל. ולא נקראת גואל אלא על ידי דרגא אחרת עליונה שעומדת עליה ומאירה לה, וזו לא מוציאה לה אור, אלא בשתי (באותן דרגות) הדרגות הללו שעליו. נמצא שארבע אלו הן ארבע גאלות.

רבי יהודה שאל לרבי אבא, הא כתיב (ס'א האי דכתיב) שבעת ימים שאור לא ימצא בבתים, וחדוותא הוא כל שבעה, אמאי לא אשתלים הלל כל ז' יומין, כמו בסכות, דאשתכח ח' יומין הלילא, בשלימו דחדוותא כל יומא ויומא.

תרגום לעברית

רבי יהודה שאל את רבי אבא, הרי כתוב (זהו שכתוב) שבעת ימים שאור לא ימצא בבתים, ושמחה היא כל שבעה, למה לא נשלם הלל כל שבעת הימים כמו בסכות, שנמצא שמונה ימים הלל, בשלמות של שמחה כל יום ויום?

טקסט הזוהר

אמר ליה שפיר קאמרת, אבל ידיעא הוא, דהא הכא לא אתקשרו ישראל כל כך בכלא, כמה דאתקשרו לבתר. בגין כך בהאי לילא, דווגא אשתכח (בכל אינון דרגין עלאין) וחדוותא דכלא אשתכח, וישראל אתקשרו בההוא חדוותא, עבידנא שלימו, והלילא אשתלים. (אבל באינון דרגין עלאין) אבל לבתר אף על גב דכלהו משתכחי, עד כעין ישראל לא אתקשרו בהו, ולא אתפרעו לאתגלייא רשימא קדישא, ולא קבילו אורייתא, ולא עאלו במה דעאלו לבתר.

תרגום לעברית

אמר לו, יפה אמרת, אבל ידוע הוא, שהרי כאן לא נקשרו ישראל כל כך בכל כמו שנקשרו אחר כך. משום כך בלילה הזה, שזווג נמצא (בכל אותן דרגות עליונות) ושמחת הכל נמצאת, וישראל נקשרו באותה שמחה, עושים שלמות, וההלל נשלם. (אבל באותן דרגות עליונות) אחר כך, אף על גב שכלם נמצאים, עד כעת ישראל לא נקשרו בהם, ולא נפרעו לגלות את הרשם הקדוש, ולא קבלו תורה, ולא נכנסו במה שנכנסו אחר כך.

בְּגִין כֹּה בְּסִכּוֹת שְׁלִימוֹ דְּכֻלָּא אֲשֶׁתִּכַּח בֵּיהּ, וְחֲדוּתָא דְּכֻלָּא יִתִּיר, אֲבָל הָכָא עַד כְּעַן לֹא זָכוּ, וְלֹא אֲשֶׁתִּכַּח שְׁלִימוֹ בֵּיהּ כֹּל כֹּה, אִף עַל גַּב דְּאֲשֶׁתִּכְחוּ כָּל ז', לֹא הוּא בְּאֲתַגְלִיָּא, וְיִשְׂרָאֵל עַד לֹא אֲתַקְּשְׁרוּ בְּהוּ בְּדָקָא חֲזִי.

תרגום לעברית

מִשּׁוּם כֹּה בְּסִכּוֹת שְׁלֵמוֹת הַכֹּל נִמְצְאָת בּוֹ וְשִׁמְחָה שֶׁל הַכֹּל יוֹתֵר, אֲבָל כָּאֵן עַד עַכְשָׁיו לֹא זָכוּ, וְלֹא נִמְצְאָת בּוֹ שְׁלֵמוֹת כֹּל כֹּה, אִף עַל גַּב שְׁנִמְצְאִים כָּל הַשְּׂבָעָה אֵינּוּ בְּהִתְגַּלּוּת, וְיִשְׂרָאֵל טָרָם נִקְשְׁרוּ בָּהֶם כְּרָאוּי.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (צ"ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא חֲדוּתָא דְּכֻלָּא וְשְׁלִימוֹ דְּהִלְיָלָא בְּהֵאֵי לִילְיָא, בְּגִין הֵהוּא חוֹלְקָא דְּאֲתַקְּשְׁרוּ בֵּיהּ. מֵאֵי טַעְמָא. דְּכִיּוֹן דְּבִהֵהוּא לִילְיָא זְוּגָא אֲשֶׁתִּכַּח, כָּל קְשׁוּרָא דְּכֻלָּא אֲשֶׁתִּכַּח בְּסִטְרָא דְּזְוּגָא, וְלֹא בְּסִטְרָא דְּיִשְׂרָאֵל, דְּכַד זְוּגָא אֲשֶׁתִּכַּח בֵּהּ מִשְׁתַּכַּחֵי אֵלִין תַּרְיִן

תרגום לעברית

וְעַל כֵּן שִׁמְחַת הַכֹּל וְשְׁלֵמוֹת הַהִלָּל בְּלִילָה הַזֶּה, מִשּׁוּם אוֹתוֹ הַחֲלָק שֶׁנִּקְשְׁרוּ בּוֹ. מָה הַטַּעַם? שְׂכִיּוֹן שְׁנִמְצָא בְּאוֹתוֹ הַלִּילָה זְוּג, כָּל הַקְּשָׁר שֶׁל הַכֹּל נִמְצָא בְּצַד שֶׁל הַזְּוּג, וְלֹא בְּצַד שֶׁל יִשְׂרָאֵל. שְׂכַאֲשֶׁר זְוּג נִמְצָא בֵּהּ, נִמְצְאוֹת שְׁתֵּי (שֵׁלֶשׁ) הַדְּרָגוֹת הִלְלוּ שְׁעוּמָדוֹת עָלֶיהָ. וּכְשֶׁאֵלֶּה נִמְצְאוֹת, הֲרִי כָּל הַגּוֹף נִמְצָא בָּהֶם, וְאִזּוֹ שְׁלֵמוֹת הַכֹּל, וְשִׁמְחָה מִן הַכֹּל, וְהַהִלָּל נִשְׁלָם, שְׁהֲרִי אִזּוֹ מִתְעַטָּרַת הַלְּבָנָה בְּכָל, אֲבָל לֹא אַחֵר כֹּה, שְׁכָּל יוֹם וְיוֹם נִמְצְאִים, וְיִשְׂרָאֵל טָרָם זָכוּ בָּהֶם, הֲרִי אֵין הַהִלָּל שְׁלָם כְּמוֹ בְּזִמְנִים אַחֲרִים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

